

ב"ל (באר-שבע) 44926-09-12 - יצחק אריאלי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 44926-09-12 - יצחק אריאלי נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 44926-09-12
יצחק אריאלי
ע"י ב"כ - עו"ד אלון צ'צ'יאן
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו
בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע
[03.02.2013]
לפני: כב' השופט צבי פרנקל
פסק דין

1. הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) בהתכנסותה ביום 3.7.12 קבעה למערער דרגת נכות בשיעור של 20% לפי סעיף 37(7)ב.
2. הוועדה התכנסה מכח פס"ד בתיק 49493-12-11 מיום 23.5.12 בו קבע השופט יוספי בסעיפים 5 ו-6 לפסק הדין:-
"לאחר עיון בהחלטת הוועדה, ולאחר שבחנתי את כל טענות הצדדים, הנני קובע כי דין הערעור להתקבל, ואפרט. אין חולק, כי במקרה דנן נערך לתובע ניתוח במסגרתו קובעו 3 מחוליות גבו התחתון. בהחלטה ציינה הוועדה, כי רק במקרה של קיבוע כל 5 החוליות יש מקום להפעיל את סעיף 37(3). זהו למעשה נימוק הוועדה להחלטתה להעניק לתובע 20% נכות בהתאם לסעיף 37(7)ב, ולא להפעיל את סעיף 37(3)א המעניק 30% נכות. דא עקא, שמעיון בסעיף הליקוי הרלוונטי לקיבוע עמוד השדרה התחתון, סעיף 37(3)א, עולה כי לא נכתב בו שיש צורך בקיבוע מלא של כל החוליות כדי לחסות בצילו. למעשה, הוועדה נימקה את קביעתה בנימוק אשר אינו מהווה פרשנות לסעיף הרלוונטי, אלא שהוועדה הוסיפה לאותו סעיף תנאי אשר אינו מצויין בו. הסעיף הרלוונטי, סעיף 37(3)א, אינו מותנה בקיבוע מספר מסוים של חוליות. לפיכך, אין לקבל את קביעת הוועדה, לפיה יש צורך בקיבוע של כל החוליות לשם הפעלת סעיף זה. כל שנכתב בסעיף זה הינו: "קיבוע עמוד השדרה המותני...במצב נוח". לעומת זאת, כפי שעולה מסעיף ליקוי אחרים, כאשר המחוקק רצה לציין כי נדרש קיבוע מלא של כל החוליות, טרח הוא לציין זאת במפורש בסעיף הליקוי הרלוונטי. וכך עשה המחוקק למשל בסעיף ליקוי 37(4), שם נכתב: "קיבוע מוחלט של כל עמוד השדרה".

- לאור כל האמור לעיל, משהוועדה נימקה החלטתה בנימוק המהווה תנאי אשר אינו מופיע בסעיף הליקוי הרלוונטי, הרי שיש מקום להחזיר את עניינו של המערער לוועדה לעררים.
- על הוועדה לנמק האם סעיף 37(3) חל בעניינו של המערער. הוועדה תיקח בחשבון כי בסעיף זה אין דרישה לקיבוע של כל החוליות, וכן אין בו דרישה למידה כזאת או אחרת של הגבלה בתנועה הנובעת מהקיבוע.
3. המערער טוען כי הוועדה הרפואית חזרה על נימוקה מהוועדה הקודמת ולא פעלה על פי פסק הדין מכוח התכנסה ולפיו עליה לקחת בחשבון כי בסעיף 37(3) אין דרישה לקיבוע של כל החוליות ואין דרישה כזו או אחרת של הגבלה בתנועה הנובעת מהקיבוע. לאור זאת, מבקש המערער להחזיר את עניינו לוועדה רפואית בהרכב אחר על מנת שתקבע את נכותו לפי תקנה 37(3) ותפעל על פי פסק הדין בתיק 49493-12-11.
4. ב"כ המשיב טוענת כי הוועדה נדרשה לנמק האם סעיף 37(3) חל בעניינו של המערער והסבירה מבחינה רפואית את מהות ומשמעות הסעיף ואת הנסיבות בהן ניתן יהיה להפעילו. ב"כ המשיב טוענת כי מדובר בניתוח רפואי של מצבו הקליני של המערער ובכך מילאה אחר הוראות פסה"ד ולכן דין הערעור להידחות.
5. הוועדה הרפואית קבעה בהחלטתה:-
"הוועדה עיינה בפסק הדין מיום 23.5.12 ופעלה לפיו.
- הוועדה מציינת שסעיפים 37(1), 37(2), 37(3), 37(4) מדברים על מצב של איחוי או קיבוע של כל החוליות של ע"ש או חלק אנטומי ממנו קרי, כל ע"ש צווארי או כל ע"ש מותני או כל ע"ש גבי, בהסתכלות על סעיף 37(4) מצוין קיבוע מוחלט של כל ע"ש. בסעיף 37(1), 37(2) ו-37(3) מדובר על קיבוע ע"ש אזורי - צווארי, גבי, מותני כולו ולצורך הגדרה מדויקת גם הוסף הסבר בסעיף באנגלית ANKYLOSIS, שמדבר בקיבוע של כל החוליות כל האזור לא זז ונמצא במנח קבוע ולכן הנכות נקבעת לפי מצב המנח, מצב נוח או בלתי נוח או דפורמציה קשה, במקרה שלא כל החוליות מחוברות כפי שמדובר במקרה שלפנינו קיימת תנועה בזגמנט הגב המותני ולא ניתן לקבוע אסיגמנט מקובע במצב נוח או לא נוח כי הסיגמנט זז, ז"א יש תנועות בגב תחתון במקרה כזה, הנכות נקבעת לפי הגבלה בתנועות. הוועדה מציינת שקיבוע בין חוליות בעצמו לא גורם לנכות, אך גם לא גורם להגבלה בתנועות ובמקרים רבים ניתוח קיבוע בין חוליות גורם להגבלה קלה או מזערית בתנועות, והנכות נקבעת לפי ההגבלה בתנועה. הוועדה חוזרת ומציינת שסעיפים 37(1), 37(2), 37(3), 37(4) מדברים על קיבוע ע"ש לא במובן אנטומי ניתוחי אלא במובן אי יכולת אנטומית להניע את הגב כתוצאה של חיבור גרמי של כל החוליות או סיגמנט ממנה. הוועדה משאירה על כנה את החלטתה מיום 6.9.11."
6. בפסק הדין מכוחו התכנסה הוועדה נדרשה הוועדה לנמק האם סעיף 37(3) חל בעניינו של המערער. על הוועדה היה לקחת בחשבון לאור פסק הדין כי בסעיף זה אין דרישה לקיבוע של כל החוליות ואין בו דרישה למידה כזו או אחרת של הגבלה בתנועה הנובעת מהקיבוע. כלומר, הוועדה היתה צריכה לנמק האם סעיף 37(3) חל בעניינו של המערער ולהביא בחשבון את החלטת השופט יוספי כי אין דרישה לקיבוע של החוליות.
7. הוועדה בהחלטתה קבעה כי סעיפים 37 (1-4) מדברים על מצב של איחוי או קיבוע של כל החוליות של עמוד שדרה וחלק אנטומי ממנו והוועדה הסבירה שלסעיף הוסף הסבר באנגלית ANKYLOSIS שמדבר בקיבוע של כל החוליות, כל האזור לא זז ונמצא במנח קבוע ולכן הנכות נקבעת לפי מצב המנח. בהמשך הסבירה הוועדה שבמצבו של המערער קיימת תנועה בסיגמנט הגב המותני ולכן לא ניתן לקבוע שסיגמנט מקובע במצב נוח או לא נוח כסיגמנט זז, ז"א יש תנועות בגב התחתון ולכן הנכות נקבעת לפי הגבלה בתנועות. בהמשך ההחלטה הוועדה הסבירה שסעיפים 37 (1-4) מדברים על קיבוע עמוד שדרה לא במובן אנטומי ניתוחי אלא במובן של אי יכולת אנטומית להניע את הגב, כתוצאה של חיבור גרמי של כל החוליות או סיגמנט ממנה. לאור זאת החליטה הוועדה להשאיר את החלטתה מיום 6.9.11 על כנה.
8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. בפסק הדין מכוחו התכנסה הוועדה היא נדרשה לנמק האם סעיף 37(3) חל בעניינו של המערער. הוועדה הסבירה מבחינה רפואית כי סעיף 37(3) לא חל בעניינו של המערער ויש להפעיל את הסעיף שעוסק בהגבלה בתנועה ולכן קבעה בעניינו של המערער את סעיף 37(7)(ב). מדובר בהחלטה רפואית ואין מקום להתערב בה לכן לא נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה המצדיק את התערבות בית הדין.
9. אין צו להוצאות.
10. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור תוך 30 יום לנשיאת בית הדין הארצי לעבודה, לסגנה או לשופט שנתמנה לכך ע"י הנשיאה.
- ניתן היום, כג' בשבט תשע"ג, (3 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.